

Az EU megismerése közelebbről – avagy Brüsszelben jártunk

Beszámoló

Eaziksz csapat: Benyó Krisztián, Böröcz Bence, Gubicza Krisztina
(volt) 13.A osztály

Március végén nagyon örültünk, amikor megnyertük a Mi Európánk vetélkedő döntőjét, ugyanis a jutalom egy brüsszeli út volt. Emellett persze meg kell említeni, hogy az utánunk szorosán következő három csapat is lovassys volt! Aztán hosszas harc után kivívtuk, hogy – a várakozásoknak megfelelően – majdnem három napra, repülővel utazhassunk. A kirándulásra július 12-14 között került sor, ahol velünk tartottak a szlovákiai magyarok közötti első helyezettek és a verseny szervezői. Különös izgalmakat rejtegetett az út, mert a csapat többsége ekkor repült először.

Több szakaszban érkeztünk Ferihegyre, ahol megismertük a repülőtér történetét az aktuális kiállítás segítségével. A hosszas ellenőrzések után kis késéssel indultunk útnak. Kicsivel több, mint másfél óra múlva már a Charleroi repülőtéren voltunk, Brüsszeltől egyórányi buszútra. Tömegközlekedéssel jutottunk be a centrumba, ahol a szálloda is volt. Központi fekvésű, háromcsillagos hotel, gyenge idegen nyelvi tudással rendelkező személyzettel. Este tartalmas városnéző sétára indultunk, ahol nagy segítségünkre voltak a tavalyi verseny győztesei, akik idén a szervezőmunkáért cserébe, újra utazhattak. Bejártuk a főteret, ahol az impozáns városháza található. Megsimogattunk a szerencsét hozó lányt, és lefotóztuk a pisilő fiút. Elsétáltunk az éppen felújítás alatt álló Igazságügyi Palota mellett is. Fantasztikus, ahogy ebben a városban a régi, műemlék jellegű épületek mellé úgy építették meg az új üvegpalotákat, hogy ízlésesen kiegészítik egymást. Találkoztunk Bartók Béla szobrával is, majd a jól megérdemelt vacsora következett.

Kedden délelőtt volt az egyetlen kötelező program: az Európai Parlament látogatása. Metróval közelítettük meg, és először kívülről csodáltuk meg. A bejárat előtt vendéglátónk, Herczog Edit képviselőasszony fogadott minket. Bent a szigorú biztonsági előírások szerint mindenkit átvizsgáltak, majd a látogatói előadóterembe mentünk, ahol Mészáros Alajos szlovákiai magyar képviselőúr is társult hozzánk, és kötetlen beszélgetésre került sor a képviselőkkel. A parlament bejárása után beültünk az Ipari Kutatási és Energiaügyi Bizottság ülésére, ahol betekinthettünk a képviselők mindennapi munkájába. A politikusokat személyi titkárok és tolmácsok segítik, hogy az adott területen a legtájékozottabbak lehessenek. A délutánt Brouge-ben töltöttük, ahová vonattal jutottunk el. Kicsit Velence-hatású ez a kisváros, mert hasonló csatornákon viszik városnézésre a turistákat. Persze gondolák azért nincsenek... Meglátogattuk a legszebb templomokat és a régi városházát is, majd megkóstoltuk az ottani gofrit. A Brüsszelbe való visszaérés után hárman leváltunk a 22 fős csoporttól, és nekivágtunk a nagyvárosnak: metróval jutottunk el az Atomiumhoz. A korrekt utastájékoztatásnak és a matematika tagozaton tanult szervezési készségnek hála, alig öt perc alatt kiigazodtunk a hálózaton, és a jegyvétel után már úton is voltunk. A monumentális alkotást mindkét irányból körbejártuk, megmáztuk az előtte lévő reklámfeliratot, készítettünk néhány fotót, aztán visszametróztunk a központba. Megettük brüsszeli gofriadagot is, és este 11-kor élveztük a városházánál tartott fényjátékot.

Szerdán még délelőtt nyílt lehetőség szabadprogramra. A lovassys osztálykirándulásokhoz híven nem maradhatott ki valamely múzeum megtekintése. A szépművészeti múzeumra esett a választás, annak is a régebbi műalkotásokat tartalmazó részére volt csak elég az idő. Brüsszeli túránk így a németalföldi festők óriási képeinek csodálásával ért véget. Találkozó után buszra szálltunk, majd irány a reptér. Sajnos csak két óra késéssel indultunk haza egy hirtelen vihar miatt, de éjjel egy órakor már mindenki a saját ágyában pihenhetett ki a tartalmas utazás fáradalmait.

Ezúton is szeretnénk megköszönni vendéglátóinknak és a Tarsoly Egyesületnek a lehetőséget, hogy ilyen részletesen megismerhettük az Európai Unió fővárosát. A legnagyobb köszönet azonban Réti Balázs tanár úrnak jár, aki ugyan sajnos nem tudott eljönni velünk, de felkészített minket a tavaszi versenyre, ahol ilyen sikeresen szerepeltünk. Bízunk benne, hogy a Lovassy nem áll meg, és jövőre hasonló sikereket könyvelhetnek el az induló csapatok!

Veszprém, 2010. augusztus 4.